

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 kwietnia 2021 r (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Areios Pagos – Grecja) – AB / Olympiako Athlitiko Kentro Athinon – Spyros Louis

(Sprawa C-511/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Dyrektywa 2000/78/WE – Zasada równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy – Zakaz dyskryminacji ze względu na wiek – Pracownicy umieszczeni w systemie rezerwy kadrowej do czasu rozwiązania z nimi umowy o pracę – Obniżenie wynagrodzeń oraz obniżenie lub utrata odprawy z tytułu zwolnienia – System mający zastosowanie do pracowników sektora publicznego bliskich nabycia pełnych uprawnień emerytalnych – Ograniczenie wydatków na wynagrodzenia sektora publicznego – Artykuł 6 ust. 1 – Zgodny z przepisami cel polityki społecznej – Sytuacja kryzysu gospodarczego]

(2021/C 217/07)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Areios Pagos

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: AB

Strona pozwana: Olympiako Athlitiko Kentro Athinon – Spyros Louis

Sentencja

Artykuł 2 oraz art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy interpretować w ten sposób, że nie stoją na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, na mocy którego pracownicy sektora publicznego spełniający w określonym czasie przesłanki do pobierania emerytury w pełnej wysokości są umieszczani w systemie rezerwy kadrowej do czasu rozwiązania ich umowy o pracę, co prowadzi do obniżenia ich wynagrodzenia, utraty możliwości ewentualnego awansu oraz do zmniejszenia, a nawet pozbawienia ich, odprawy z tytułu zwolnienia, której mogliby się domagać wraz z rozwiązaniem stosunku pracy, w sytuacji gdy uregulowanie to zmierza do zgodnego z przepisami celu polityki zatrudnienia, a środki służące realizacji tego celu są właściwe i konieczne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 319 z 23.09.2019.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 kwietnia 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – Eutelsat SA / Autorité de régulation des communications électroniques et des postes, Inmarsat Ventures SE, dawniej Inmarsat Ventures Ltd

(Sprawa C-515/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Zbliżanie ustawodawstw – Sektor telekomunikacji – Zharmonizowane wykorzystanie widma radiowego w pasmach częstotliwości 2 GHz w celu wdrożenia systemów dostarczających satelitarne usługi komunikacji ruchomej – Decyzja nr 626/2008/WE – Artykuł 2 ust. 2 lit. a) i b) – Artykuł 4 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) – Artykuł 7 ust. 1 i 2 – Artykuł 8 ust. 1 i 3 – Systemy satelitarnej komunikacji ruchomej – Pojęcie „stacji ruchomej ziemskiej” – Pojęcie „uzupełniających elementów naziemnych” – Pojęcie „wymaganej jakości” – Rola, odpowiednio, elementów satelitarnych i naziemnych – Ciężący na wybranym operatorze systemów satelitarnej komunikacji ruchomej obowiązek obsługiwanie określonego procentowo udziału ludności i terytorium – Niedochowanie – Wpływ]

(2021/C 217/08)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Eutelsat SA

Strona przeciwna: Autorité de régulation des communications électroniques et des postes, Inmarsat Ventures SE, dawniej Inmarsat Ventures Ltd

przy udziale: Viasat Inc., Viasat UK Ltd

Sentencja

- 1) Artykuł 2 ust. 2 lit. a) i b) decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 626/2008/WE z dnia 30 czerwca 2008 r. w sprawie selekcji i zezwoleń dotyczących systemów dostarczających satelitarne usługi komunikacji ruchomej (MSS) w związku z art. 8 ust. 1 i 3 tej decyzji należy interpretować w ten sposób, że system satelitarnej komunikacji ruchomej nie powinien opierać się głównie, w zakresie przepustowości, na komponencie satelitarnym tego systemu i że uzupełniające elementy naziemne systemów satelitarnej komunikacji ruchomej mogą być zainstalowane w taki sposób, że będą obejmowały zasięgiem całe terytorium Unii Europejskiej, ze względu na to, że ten komponent satelitarny nie pozwala na zapewnienie łączności w żadnym punkcie tego terytorium z „wymaganą jakością” w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. b) wspomnianej decyzji, rozumianą jako poziom jakości niezbędny do świadczenia usługi oferowanej przez operatora, pod warunkiem że nie zostanie zakłócona konkurencja i że rzeczony komponent satelitarny jest rzeczywiście i konkretnie użyteczny w tym znaczeniu, że taki komponent musi być niezbędny do funkcjonowania systemu satelitarnej komunikacji ruchomej, z zastrzeżeniem samodzielnego funkcjonowania uzupełniających elementów naziemnych w razie awarii elementu satelitarnego, które nie może przekroczyć 18 miesięcy.
- 2) Pojęcie „stacji ruchomej ziemskiej” w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. a) decyzji nr 626/2008 należy interpretować w ten sposób, że do objęcia zakresem tego pojęcia nie jest wymagane, aby taka stacja mogła być w stanie komunikować się, bez odrębnego sprzętu, zarówno z uzupełniającym elementem naziemnym, jak i z satelitą.
- 3) Artykuł 8 ust. 1 decyzji nr 626/2008 w związku z art. 7 ust. 1 tej decyzji należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy okaże się, iż operator wybrany zgodnie z tytułem II wspomnianej decyzji oraz upoważniony do korzystania z widma radiowego na podstawie jej art. 7 nie dostarczał usług satelitarnej komunikacji ruchomej za pomocą systemu satelitarnej komunikacji ruchomej w dniu określonym jako docelowy w art. 4 ust. 1 lit c) ppkt (ii) decyzji nr 626/2008, właściwe organy państw członkowskich nie są uprawnione do odmówienia wydania temu operatorowi zezwoleń koniecznych do zapewnienia uzupełniających elementów naziemnych systemów satelitarnej komunikacji ruchomej na tej podstawie, że wspomniany operator nie dochował zobowiązania podjętego we wniosku.

(¹) Dz.U. C 295 z 2.9.2019.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 15 kwietnia 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzgericht, Außenstelle Graz – Austria) – SK Telecom Co. Ltd. / Finanzamt Graz-Stadt

(Sprawa C-593/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Określenie miejsca świadczenia usług telekomunikacyjnych – Roaming obywateli państw trzecich w sieciach łączności komórkowej w Unii Europejskiej – Artykuł 59a akapit pierwszy lit. b) – Możliwość przenoszenia przez państwa członkowskie miejsca świadczenia usług telekomunikacyjnych na ich terytorium]

(2021/C 217/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzgericht, Außenstelle Graz